

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.514 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. BERGMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Kirkuk in Centraal-Irak.

Op 20 september 2005 diende u uw eerste asielaanvraag in. Deze aanvraag werd op 4 oktober 2005 onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Nadat u tegen deze beslissing in beroep was gegaan, werd u op 24 november 2005 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS). Op 29 november 2005 nam het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U diende een beroep tot schorsing in tegen deze beslissing bij de Raad van State. U keerde niet terug naar Irak.

Op 4 mei 2007 diende u een tweede asielaanvraag in. U baseerde zich op dezelfde feiten als uw eerste asielaanvraag: u verklaarde samen met uw broer een winkel in schoonheidsartikelen te hebben uitgebaat in Kirkuk. In augustus 2005 zou uw broer

zijn doodgeschoten. Hoewel u geen enkel idee heeft over de identiteit en de motieven van de daders vreesde u voor uw leven en besliste u begin september 2005 om Irak te ontvluchten. In het kader van uw tweede asielaanvraag haalde u geen nieuwe elementen aan.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

”Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen. U verklaarde zich op dezelfde feiten te baseren als uw eerste asielaanvraag. Uw eerste asielaanvraag werd echter bedrieglijk geacht. U brengt momenteel geen nieuwe elementen aan die de eerdere beslissing zou kunnen ombuigen.

Uw eerste asielaanvraag werd bedrieglijk bevonden, deels omdat uw recente afkomst uit Kirkuk niet geloofwaardig werd geacht, deels omdat ook aan uw verklaring dat u samen met uw broer een winkel in schoonheidsartikelen weinig geloof kon worden gehecht.

Wat uw beweerde afkomst uit Kirkuk betreft, die weinig geloofwaardig bleek te zijn en desbetreffende omstandig werd gemotiveerd in de bevestigende beslissing van weigering van verblijf (dd. 29 november 2005), kwam u tijdens de tweede asielaanvraag volledig uit de lucht vallen. U vroeg tijdens het gehoor waarop deze beslissing dan wel was gebaseerd. Nadat het gedeelte van de beslissing waarbij uw afkomst in twijfel werd getrokken, u werd toegelicht en nadat u werd geconfronteerd met uw letterlijke verklaringen zoals deze blijken uit het gehoorverslag van 24 november 2005, drukte u uw verbazing uit. U begon vervolgens antwoorden te geven op de kennisvragen over Kirkuk, waar u destijds nochtans het antwoord niet op wist (zie gehoorverslag CGVS 24 november 2005). Niet alleen wijst dit op het ingestudeerde karakter van uw antwoorden maar bovendien ging u zo ver te stellen dat de ambtenaar, die u destijds had geïnterviewd, uw verklaringen wellicht verkeerd had weergegeven. U werd erop gewezen dat de ambtenaren van het CGVS een volstrekt neutrale houding aannemen en er geen enkel belang bij hebben om uw verklaringen of deze van andere kandidaat-vluchtelingen verkeerdelijk weer te geven. Uw uitleg is allesbehalve afdoende. Bovendien toont de vaststelling dat u nu plots wel kan antwoorden op een heel aantal kennisvragen over Kirkuk enkel aan dat u zich sinds november 2005 heeft geïnformeerd over deze stad wat uw geloofwaardigheid opnieuw niet ten goede komt. Wat dit laatste betreft, antwoordde u dat dit onmogelijk was gelet op het feit dat u nu voor het eerst vernam dat uw afkomst uit Kirkuk in twijfel werd getrokken en dat u zich dus niet had kunnen voorbereiden in dit verband. Nochtans had u eerder reeds spontaan aangegeven dat één van de redenen waarom uw asielaanvraag tot dusver was afgewezen, te maken had met uw afkomst uit Kirkuk (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Alsook kan worden aangenomen dat u, die zelfs beroep heeft aangetekend bij de Raad Van State, wel degelijk kennis heeft genomen van de preciese redenen waarom uw eerste asielaanvraag werd geweigerd.

Omwille van bovenstaande redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Immers, de hierboven vastgestelde bedrieglijkheid is van dien aard dat uw algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd en dat het CGVS op dit ogenblik niet in staat is om zich een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste leefsituatie de laatste jaren voor uw vertrek, de preciese regio vanwaar u afkomstig bent, de plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven en de reden(en) waarom u die plaats(en) heeft verlaten. Dienvolgens stelt u het CGVS in de onmogelijkheid een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u geen documenten voor. Dient aangestipt dat u tijdens de eerste asielaanvraag een Iraakse identiteitskaart voorlegde maar dat deze nu evenmin als bewijs van uw afkomst kan gelden. Immers uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de bewijswaarde van Iraakse documenten relatief is aangezien ze vrij gemakkelijk, zowel binnen als buiten Irak, via illegale weg kunnen worden verkregen.”

3.2. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing ten onrechte heeft geoordeeld dat in zijn hoofde geen vrees voor vervolging kan worden aangenomen in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Hij stelt dat hij concrete en persoonlijke elementen naar voren heeft gebracht waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk vervolgd werd door de Koerdische autoriteiten en gedetailleerde en consistente beschrijvingen heeft gegeven van de gebeurtenissen.

Verzoeker werpt verder een schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Met betrekking tot zijn afkomst uit Kirkuk, betoogt verzoeker dat het niet ongevoel is dat hij een aantal vragen hieromtrent onjuist heeft beantwoord, gelet op de hoge stressfactor die gepaard gaat met dergelijke verhoren.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel dat er niet meermaals geoordeeld wordt over eenzelfde zaak is de bevoegdheid van de Raad beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe gegevens en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker steunt zijn tweede asielaanvraag op dezelfde feiten als dewelke hij inriep tijdens zijn eerste asielaanvraag en brengt geen nieuwe elementen aan. Tijdens zijn eerste asielaanvraag werd geoordeeld verzoekers recente afkomst uit Kirkuk niet geloofwaardig was, gelet op zijn gebrekkig kennis over deze stad. Waar verzoeker aangaande deze onwetendheid verwijst naar mogelijke stress tijdens het gehoor, dient gelet op het bovenvermelde te worden opgemerkt dat dergelijk argument niet dienstig kan worden aangevoerd ten aanzien van de beslissing, genomen tijdens de eerste asielaanvraag. Er werd in deze beslissing evenmin geloof gehecht aan verzoekers verklaring dat hij samen met zijn broer een winkel in schoonheidsartikelen uitbaatte en derhalve aan zijn voorgehouden vrees omwille van de moord op zijn broer.

De bestreden beslissing oordeelt terecht dat verzoeker er niet in slaagt deze ongeloofwaardigheid te herstellen tijdens de huidige asielaanvraag. Dat hij tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal opeens wel wist te antwoorden op de eerder gestelde kennisvragen omtrent Kirkuk, wijst op een ingestudeerd karakter van deze verklaringen en

doet hoe dan ook geen afbreuk aan de vaststellingen, gedaan tijdens zijn eerste asielaanvraag. De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige geen concrete elementen aanbrengt ter weerlegging van de bestreden motivering, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en verwijst naar de door hem aangehaalde slechte veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in Kirkuk, waardoor hij het risico zou lopen om gedood of verwond te worden.

Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 3 EVRM en stelt dat het risico op een mensonterende behandeling niet kan worden uitgesloten.

4.2. De Raad wijst erop dat hij in het kader van zijn bevoegdheid, bepaald in artikel 39/2, §1 van de voormelde wet van 15 december 1980, geen uitspraak doet over een terugleidingsmaatregel en aldus niet vermag artikel 3 van het EVRM rechtstreeks te toetsen (zie R.v.St, nr. 173.134, 3 juli 2007). De Raad onderzoekt enkel het reële risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst, *in casu* in het kader van de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan zijn afkomst uit Kirkuk, Centraal-Irak (zie sub 3.3), kan aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juli 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.